

אكونומטריקה א

פרק 2 - אומדי הריבועים הפחותים

תוכן העניינים

1. כללי

אומדי הריבועים הפחותים:

רקע:

שיטת האמידה של α ושל β לקבלת אומדים $\hat{\alpha}$ ו- $\hat{\beta}$ – Ordinary Least Squares (OLS) שיביאו למינימום את סכום ריבועי טעויות האמידה:

$$\min_{\hat{\alpha}\hat{\beta}} \sum \hat{u}_t^2 = \min_{\hat{\alpha}\hat{\beta}} \sum (y_t - \hat{y}_t)^2 = \min_{\hat{\alpha}\hat{\beta}} \sum [y_t - (\hat{\alpha} + \hat{\beta}x_t)]^2 = ?$$

מתוך גזירת הפונקציה זו מתקבלים האומדים $\hat{\alpha}$ ו- $\hat{\beta}$.

מודל רק עם חותך $Y_t = \alpha + u_t$	מודל ללא חותך $Y_t = \beta X_t + u_t$	מודל עם חותך ושיפוע $Y_t = \alpha + \beta X_t + u_t$	
$\hat{\alpha} = \bar{Y}$	$\hat{\beta} = \frac{\sum_{t=1}^T X_t Y_t}{\sum_{t=1}^T X_t^2}$	$\begin{aligned} \hat{\beta} &= \frac{S_{XY}}{S_{XX}} = \frac{\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X})(Y_t - \bar{Y})}{\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X})^2} \\ &= \frac{\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X})Y_t}{\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X})^2} \\ &\hat{\alpha} = \bar{Y} - \hat{\beta}\bar{X} \end{aligned}$	חישוב האומדים
$E(\hat{\alpha}) = \alpha$	$E(\hat{\beta}) = \beta$	$\begin{aligned} E(\hat{\beta}) &= \beta \\ E(\hat{\alpha}) &= \alpha \end{aligned}$	תוחלת האומדים
$V(\hat{\alpha}) = \frac{\sigma_u^2}{T}$	$V(\hat{\beta}) = \frac{\sigma_u^2}{\sum_{t=1}^T X_t^2}$	$\begin{aligned} V(\hat{\beta}) &= \frac{\sigma_u^2}{S_{XX}} \\ V(\hat{\alpha}) &= \sigma_u^2 \left(\frac{1}{T} + \frac{\bar{X}^2}{S_{XX}} \right) \end{aligned}$	שונות האומדים

"המשוואות הנורמליות" מתקבלות בתחילת הגזירה של פונקציית הריבועים

הפחותים וחייבות להתקיים על מנת שהפונקציה התקיים ($\sum_i \hat{u}_i^2 = \min$) :

עבור המודל הקליני (עם חותך) :

$$\text{בגזרה של } \alpha : \sum_i \hat{u}_i = 0$$

$$\text{בגזרה של } \beta : \sum_i \hat{u}_i \cdot x_i = 0$$

עבור מודל ללא חותך :

$$\text{בגזרת } \beta \text{ בלבד} : \sum_i \hat{u}_i \cdot x_i = 0$$

מן המשוואות הנורמליות נובעות :

1. התכונות הגיאומטריות :

$$\text{א. } \sum_i \hat{u}_i = 0$$

$$\text{ב. } \sum_i x_i \hat{u}_i = 0$$

- ברגרסיה לא שיפוע מתקיימת רק הטענה הגיאומטרית הראשונה.
- ברגרסיה לא חותן מתקיימת רק הטענה הגיאומטרית השנייה.

2. התכונות האלגבריות :

$$\text{א. } \text{cov}(x_i, \hat{u}_i) = 0$$

$$\text{ב. } \text{cov}(\hat{y}_i, \hat{u}_i) = 0$$

$$\text{ג. } \bar{y} = \hat{\alpha} + \hat{\beta} \bar{x} = \bar{\hat{y}}$$

- התכונות האלגבריות תקפות עבור קו הרגרסיה הקליני (עם חותך ושיפוע) במדגם בלבד.

הנחהות הקלאסיות של מודל הרגרסיה:

1. קיים קשר ליניארי בין המשתנה המוסבר למשתנה המסביר.

$$\text{2. } X \text{ איננו קבוע} : S_{XX} = \sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X})^2 \neq 0$$

3. תוחלת ההפרעה האקראית היא אפס לכל תצפית: $E(u_t) = 0$ לכל t .

4. X_t אינם משתנים מקרים \Leftarrow ניתן להוציא אותם מחוץ לתוחלת ולשונו \Leftarrow

$$\text{cov}(X_t, u_t) = 0$$

5. הומוסקדיות: שונות ההפרעה האקראית קבועה לכל תצפית:

$$V(u_t) = \sigma_u^2$$

$$\text{6. } u_t \text{ ב''ת: } \text{cov}(u_t, u_s) = 0 \text{ לכל } t \neq s.$$

7. ההפרעות האקראיות מתפלגות נורמלית: $N(u_t) \approx N$.

תכונות האומדיים:

אומדי הריבועים הפחותים הם לינאריים, חסרי הטיה, יעילים ועקבiviים.

1. לינאריות:

אר"פ ניתנים להציג כטרנספורמציה לינארית של \hat{Y}_t .

כדי ש- $\hat{\beta}$ למשל, יהיה אומד לינארי צריך להתקיים:

$\hat{\beta} = \frac{\sum X_t \cdot Y_t}{\sum X_t^2}$ כאשר X_t היא קומבינציה של ערכי X בדרך כלל. למשל:

כדי להביא את האומד לצורה: $\tilde{\beta} = \sum w_i \cdot y_i$ נזוז בשווין:

אומד זה ניתן להציג בצורה הבאה:

$$\hat{\beta} = \sum \frac{X_t}{\sum X_t^2} Y_t = \sum W_t \cdot Y_t$$

$$W_t = \frac{X_t}{\sum X_t^2}$$

לפיכך מדובר באומד לינארי.

• שימוש לב Ci:

W_t אסור שיכלול את Y_t .

Y_t אסור שייהי במכנה או בשורש/חזקה (אליא אם כן במודל הנתון הוא מצוי בשורש/חזקה).

2. חסר הטיה:

אומד $\hat{\theta}$ מסויים יהיה אח"ה לפרמטר θ אוטו הוא אומד באוכלוסייה אם מתקיים: $E(\hat{\theta}) = \theta$.

כיצד יודעים אם אומד הוא חסר הטיה?

1. בשלב הראשון יש לבצע עבודה הכנה – מבטאים את האומד באמצעות הפרמטר האמייתי – מציבים במקום ה- $\hat{\theta}$ את המודל ופתחים אלגברית.

- יש לזכור כי:

u_t מהווים משתנים מקרים \leftarrow נשארים בתוך התוחלת, השונות y_t וה- \sum .

x_t איננו משתנה מקרי (על פי הנחה מס' 4) \leftarrow יוצא מחוץ לתוחלת ולשונות אך נשאר בתוך ה- $\sum \frac{\alpha}{\beta} \text{ קבועים} \leftarrow$ יוצאים מחוץ לתוחלת, לשונות ול- \sum .

2. בשלב השני מפעילים תוחלת על האומד המפותח ואם התוחלת שווה לפרמטר האמייתי אז האומד חסר הטיה.

- חסר הטיה מחייב את התקיימותן של הנחות (3) $E(u_t) = 0$ לכל t

ו- (4) $\text{cov}(X_t, u_t) = 0$.

3. **יעילות:**
 יעילות פירושה השונות הקטנה ביותר. ככל שהשונות של האומד קטנה יותר, כך יש הסתברות גבוהה יותר שהוא יהיה קרוב לפרמטר האמייתי באוכלוסייה אותו הוא אומד.
 $\hat{\theta}_1$ יקרא אומדיעיל יותר מ- $\hat{\theta}_2$ אם מתקיים שהשונות שלו קטנה יותר: $V(\hat{\theta}_1) < V(\hat{\theta}_2)$.

משפט גאוס מרקוב – אר"יפ הם בעלי השונות הנמוכה ביותר בקבוצה שלהם (קבוצת האומדים הליינריים חסרי ההטיה), והם נקראים: B.L.U.E. (Best Linear Unbiased Estimation).

כיצד מחשבים שונות של אומד?
 חיבות להתקיים הנחות (4) $\text{cov}(X_t, u_t) = 0$ לכל t
 ו-(6) $\text{cov}(u_t, u_s) = 0$ לכל $s \neq t$. אם הן מתקיימות, מחשבים את השונות
 של האיברים המכילים את u_t מהפיתוח הקודם (לפי כללי הסיגמא והשונות).

4. עיקיות:

כל שהמדגם יגדל כך יתקרב האומד לערך האמתי של הפרמטר.
 אם נגדיל את המדגם לאינסוף תצפויות ונחשב את האומד, הוא יהיה שווה

$$\text{לפרמטר האמתי באוכטוסייה: } (\hat{\theta} \rightarrow \theta) \quad (T \rightarrow \infty)$$

תנאי הכרחי לעיקיות:

האומד חייב להיות פונקציה של גודל המדגם. במקרים אחרים, האומד צריך
 להיות מושפע מגודל המדגם. ברגע שהאומד עונה על תנאי זה הוא יהיה עיקיב.
 אומד המוחש במדגם סופי בהגדרה לא יוכל להיות עיקיב לפרמטר באוכטוסייה.

סיכום: השלבים להוכחת התכונות:

1. הוכחת ליניאריות.
2. הכנת האומד \leftarrow להציב במקום Y_t את המודל האמתי.
 במודל עם חותך: $Y_t = \alpha + \beta X_t + u_t$
 במודל ללא חותך: $Y_t = \beta X_t + u_t$
3. פיתוח האלגברה.
4. חישוב תוחלת, שונות, עיקיות.
 - ליניאריות מהויה תנאי הכרחי לחוסר הטיה.
 - ליניאריות וחוסר הטיה מהויה תנאי הכרחי לבחינת הייעילות של האומד לפי משפט גאוס-מרקוב.
 - עיקיות איננה תלואה בתכונות האחרות, אלא רק בהיותו של האומד פונקציה של גודל המדגם (לא מוחש על מדגם סופי). כך שאומד לא חייב להיות ליניארי או חסר הטיה כדי להיות עיקיב.
 - העיקיות משפיעה על הייעילות של האומד. עבור אומדים התלויים בגודל המדגם: ככל שגודל המדגם גדול יותר כך שונות האומד קטנה והאומד יהיה עיל יותר לפרמטר באוכ'.

שאלות:**תרגול מבחנים:**

(1) נתון המודל: $T = 100$, $Y_t = \alpha + \beta X_t + u_t$, כאשר מתקיימות כל ההנחהות הקלאסיות.

$$\text{נתון האומד: } \tilde{\beta} = \frac{\sum_{t=51}^{100} Y_t - \sum_{t=1}^{50} Y_t}{\sum_{t=51}^{100} X_t - \sum_{t=1}^{50} X_t}$$

- א. האומד $\tilde{\beta}$ הינו אומד חסר הטיה ל- β .
- ב. האומד $\tilde{\beta}$ הינו אומד עקיף ל- β .
- ג. האומד $\tilde{\beta}$ הינו אומד לנארו ל- β .
- ד. האומד $\tilde{\beta}$ הינו אומד עיל ל- β .
- ה. השונות האמיתית של $\tilde{\beta}$ היא?

(2) נתון המודל: $Y_t = \beta X_t + u_t$, כאשר כל ההנחהות הקלאסיות מתקיימות.
(יש לשים לב המודל ללא חותם).

$$\text{נתון האומד: } \tilde{\beta} = \frac{\sum Y_t}{\sum X_t}$$

- א. האומד $\tilde{\beta}$ הינו אומד מוטה ל- β : נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת
- ב. על סמך משפט גאוס-מרקוב ניתן להסיק כי $\tilde{\beta}$ איננו אומד עיל יותר מאשר אומד הריבועים הפחותים:
- ג. מהי השונות האמיתית של $\tilde{\beta}$?

(3) נתון המודל: $Y_t = \beta X_t + u_t$, כאשר כל ההנחהות הקלאסיות מתקיימות.
(יש לשים לב המודל ללא חותם).

$$\text{נתון האומד: } \tilde{\beta} = \frac{\sum X_t Y_t}{\sum (X_t - \bar{X})^2}$$

- א. מהי התוחלת של $\tilde{\beta}$?
- ב. $E(\tilde{\beta}) < \beta$.
- ג. על סמך משפט גאוס-מרקוב ניתן להסיק כי אומד הריבועים הפחותים הינו אומד עיל יותר מ- $\tilde{\beta}$:
- ד. מהי השונות האמיתית של האומד?

4) בכל השאלות ההנחות הקלאסיות מתקיימות.

האומדים הם אר"פ, והמודל הוא : $Y_t = \alpha + \beta X_t + u_t$.

נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת

$$E(Y_t) = E(\hat{Y}_t)$$

נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת

$$\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{X}) \bar{Y} \neq 0$$

ג. אמידת המודל בשיטת הריבועים הפחותים מיתן את

נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת

$$\sum_{t=1}^T u_t = 0$$

ד. אם נתון ש- $r_{XY} = 0.57$, אז $\hat{\beta}$:

i. הוא בהכרח שלילי.

ii. הוא בהכרח חיובי.

iii. הוא בהכרח שווה לאפס.

iv. לא ניתן לקבוע את סימנו על סמך הנתונים הקיימים.

ה. סמן את הטענה הנכונה בהכרח :

$$\sum_{t=1}^T (X_t - \bar{Y}) \hat{u}_t = 0$$

$$. S_{xx} = \sum_{t=1}^T X_t^2 - (T\bar{X})^2$$

$$. \sum_{t=1}^T X_t u_t = 0$$

.iv. אף אחת מהטענות הנילאיינה אינה נכונה בהכרח.

i. אומדי הריבועים הפחותים אינם חסרי

טיה, אם נתון שהשונות של u

נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת

איןיה קבועה.

ii. אומד חסר הטיה הוא אינו בהכרח

נכון / לא נכון / אי אפשר לדעת

גם אומד עקייב.

תשובות סופיות:

- ד. לא נכון. ב. לא נכון. ג. נכון. א) נכון.

$$\text{.} \cdot V(\tilde{\beta}) = \frac{100\sigma_u^2}{\left(\sum_{t=51}^{100} X_t - \sum_{t=1}^{50} X_t \right)^2}$$

$$\text{.} \cdot V(\tilde{\beta}) = \frac{T\sigma_u^2}{\left(\sum X_t \right)^2}$$

ג. נכון. ב. נכון. א. לא נכון.

ג. לא נכון. ב. לא נכון. א) נכון.

$$\text{.} \cdot E(\tilde{\beta}) = \frac{\beta \sum X_t^2}{\sum (X_t - \bar{X})^2}$$

$$\cdot \frac{\sigma_u^2}{\sum X_t^2}$$

- ד. ii. ג. לא נכון. ב. לא נכון. א) נכון.
- ה. i. ז. נכון. ו. לא נכון.